

Столетова І.Г.

ст. викладач кафедри статистики ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ІНСТИТУЦІЙНІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ СТРАТЕГІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

В умовах складної політичної та економічної ситуації, що склалась в Україні, посилюється увага щодо обґрунтування розробки та реалізації державної стратегії регіонального розвитку [1]. Це зумовлено необхідністю вдосконалення структури національної економіки та підвищення її обороноздатності, продовженням трансформаційних перетворень національної економіки, активізацією процесів європейської інтеграції, а також децентралізації влади, котра має на меті надати ширші повноваження місцевим органам приймати активну участь у забезпеченні збалансованого соціально-економічного регіонального розвитку на принципі фінансової самостійності. Саме тому важливим є формування належних умов для обґрунтування розробки та реалізації управлінських рішень у цій сфері, насамперед, щодо інформаційно-аналітичного забезпечення усього комплексу робіт.

Зміст інформаційно-аналітичне забезпечення розробки та реалізації державної стратегії регіонального розвитку полягає у визначенні та періодичному відстеженні виконання системи індикаторів на основі офіційних статистичних даних та інформації центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування (шляхом порівняння отриманих результатів з їх цільовими значеннями). У той же час аналіз свідчить, що суттєвим методологічним недоліком забезпечення державної стратегії регіонального розвитку є відсутність належної системності, що не дозволяє реалізувати наявний потенціал, ускладнює розробку (в разі необхідності — поточне уточнення) значень індикаторів, а також контроль за їх досягненням на усіх етапах реалізації стратегії.

З метою підвищення рівня обґрунтованості розробки та реалізації державної стратегії регіонального розвитку необхідним є формування належного інституційного забезпечення, котре повинно поліпшити координацію міністерств, інших центральних органів виконавчої влади щодо здійснення стратегії, формування єдиного методологічного комплексу щодо її інформаційно-аналітичного та наукового супроводу, а також належне їх фінансування.

Це вимагає впровадження комплексу відповідних заходів, насамперед більш тісної участі державних органів управління (в межах своєї компетенції) при загальному організаційному та методичному керівництві Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України. У свою чергу, зазначене міністерство повинно забезпечити: по-перше, розробку методології складання та реалізації Державної стратегії з використанням системи демографічних, економічних та фінансових моделей, а також Форсайт-методу; по-друге, формування єдиної статистичної інформаційної бази в розрізі регіонів країни з визначенням основних індикаторів і показників, котрі використовуються для їх розробки, і чинників впливу для використання при прогнозуванні та коригуванні їхніх значень протягом усього періоду реалізації стратегії; по-третє, здійснення річного та поточного (щоквартального) моніторингу реалізації Державної стратегії з відповідним фінансовим забезпеченням його наукового супроводження.

Список використаних джерел

1. Державна стратегія регіонального розвитку України на період до 2020 року (затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385). — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: [//http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-%D0%BF](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-%D0%BF)

Макаруха Е.В.

викладач, КІСІТ ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

НЕОБХІДНІСТЬ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ СЕРЕДНЬО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ НА РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Аналіз існуючих стандартів для вищих навчальних закладів (ВНЗ) в Україні свідчить, що система освіти і підготовка кадрів, які існували в умовах централізованої планової економіки, поступово перебудовуються згідно вимог Європейського стандарту вищої освіти. Сучасні потреби ринку праці пов'язані з поглибленням ринкових відносин, структурними змінами і циклічними коливаннями в економіці. Деформація структури трудових ресурсів погіршується внаслідок тривалого спаду в економіці та загострення кризових явищ у соціально-економічній сфері. виправити це можна шляхом забезпечення повного відтворення населення, реструктуризації системи освіти, вдосконалювання системи регулювання та розробки механізму прогнозування професійних потреб ринку праці.